

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ ΠΑΛΙΩΝ & ΝΕΩΝ & ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ – ΕΕ – ΔΝΤ

Τα ψέμματα τελείωσαν. Η νέα «αντιμνημονιακή» κυβέρνηση οδεύει ολοταχώς προς υπογραφή νέας συμφωνίας-μνημονίου. Μετά από τρεις μήνες «επιθετικής διαπραγμάτευσης» γίνεται ξεκάθαρο ότι στην ΕΕ δεν έχουν θέση ούτε οι πιο στοιχειώδεις ανάγκες των λαών ούτε το δικαίωμα να αποφασίζουν για το μέλλον. Το δόγμα «ούτε ρήξη – ούτε υποταγή» της συγκυβέρνησης σημαίνει απλώς υποταγή!

Οι λίστες της «συμφωνίας» περιέχουν: ιδιωτικοποιήσεις που συνεχίζονται, το ΤΑΙΠΕΔ που δεν καταργείται, με αποτέλεσμα λιμάνια, αεροδρόμια, δημόσια περιουσία να βγαίνουν στο σφυρί, ο ΕΝΦΙΑ που παραμένει, ο ΦΠΑ που αυξάνεται, οι «δίκαιοι φόροι» που έρχονται για τη συνέχιση της φοροληστείας, το αφορολόγητο όριο που αναζητείται, αύξηση του κατώτατου μισθού στο μέλλον και υπό διαπραγμάτευση με τους δανειστές, συλλογικές συμβάσεις που νοθεύονται, μέτρα καταπάτησης δικαιωμάτων, το ασφαλιστικό κ.ά. Με Πράξεις ΝΠ περνούν αντιλαϊκά μέτρα, όπως για τα αποθεματικά των Ταμείων κ.α. Ταυτόχρονα ο λαός μας θα συνεχίσει να πληρώνει πολύ ακριβά και με αμέτρητες θυσίες το ληστρικό και τοκογλυφικό χρέος σε βάρος της παιδείας, της υγείας, του μισθού του και της ζωής των παιδιών του.

Η δημόσια εκπαίδευση και οι εργαζόμενοι συνεχίζουν να υποφέρουν από τις συνέπειες των μνημονιακών μέτρων που παραμένουν αναλλοίωτα. Οι προωθούμενες ρυθμίσεις (επαναφορά των σε διαθεσιμότητα συναδέλφων, αντικατάσταση πειθαρχικού, κατάργηση τράπεζας θεμάτων για τις εξετάσεις) αποτελούν ημίμετρα καθώς δεν καταργείται συνολικά το «νέο λύκειο» των πολλαπλών εξεταστικών φραγμών και της μαθητείας, δεν καταργείται η κινητικότητα, και προετοιμάζεται νέα αξιολόγηση με άλλο όνομα. Οι όποιες θετικές ρυθμίσεις είναι αποτέλεσμα της πολιτικής πίεσης των αγώνων της προηγούμενης περιόδου. Όσο για το πολυδιαφημισμένο μέτρο της εκλογής Διευθυντών, οι όποιοι Διευθυντές θα καλεστούν να διοικούν το σχολείο της αδιοριστίας, της περικοπής τμημάτων, της λιτότητας!

Σε όλες τις συναντήσεις με την ΟΛΜΕ η κυβέρνηση δήλωσε ότι δεν προωθεί κανένα από τα αιτήματα του κλάδου που σχετίζονται με οικονομικούς πόρους. Έτσι τα οξυμένα εκπαιδευτικά και εργασιακά προβλήματα παραμένουν.

Από το 16° στο 17° Συνέδριο της ΟΛΜΕ

Η διετία που μεσολάβησε από το 16ο μέχρι το τωρινό 17ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ, χρωματίστηκε κυρίως από την απόπειρα οργάνωσης της απεργίας διαρκείας για να μην περάσει η αύξηση στο ωράριο, το νέο λύκειο και οι διαθεσιμότητες και από την επιστράτευση του κλάδου. Αγώνας που έμεινε ανολοκλήρωτος καθώς καλλιεργήθηκε συστηματικά η λογική της αναμονής «μιας κυβέρνησης που θα μας λύσει τα προβλήματα». Επίσης η δράση του συνδικάτου χρωματίστηκε από την ανυπακοή του κλάδου στην εφαρμογή της αξιολόγησης.

Οι ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚ, σήμερα παρουσιάζονται όσιμα ως αντιμνημονιακοί. Επιχειρούν με βάση τα αδιέξοδα της σημερινής κυβέρνησης να «αθώσουν» όλη την προηγούμενη πολιτική των κυβερνήσεων και συγκυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ που έφεραν το λαό και τον τόπο στη σημερινή κατάσταση. Την ίδια στιγμή διεκδικούν το ρόλο του εγγυητή ότι δε θα θιγούν τα ιερά και τα όσια των «θεσμών» (ΕΕ - ΟΟΣΑ - ΔΝΤ).

Οι ΣΥΝΕΚ μέχρι χθες κατήγγειλαν την πολιτική ΕΕ-ΔΝΤ και προσυπέγραφαν τις διεκδικήσεις του κλάδου. Σήμερα, όμως, υποτάσσονται στο «ρεαλισμό» της «αντικειμενικής κατάστασης» της χώρας. Εγκαλούν όσους επιμένουν στους στόχους και τις διεκδικήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος για... «αντικυβερνητικό

συνδικαλισμό». Αναιρούν κάθε αίτημα βελτίωσης της θέσης των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων, κρίνοντάς τα σαν μαξιμαλιστικά και ανεπίτρεπτα όταν «υπάρχει τόση φτώχεια». Ας το θυμόμαστε όσοι αγωνιστήκαμε την προηγούμενη πενταετία ενάντια στον μνημονιακό εφιάλτη για την ρήξη και την ανατροπή της πολιτικής των μνημονιακών κυβερνήσεων-κεφαλαίου-Ε.Ε.-Δ.Ν.Τ. πως η γοργή μετάλλαξη της παράταξης των ΣΥΝΕΚ σε δύναμη του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού θα προξενήσει ζημιά στο εργατικό κίνημα.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, δεν μπορούν με τα μεγάλα λόγια να κρύψουν ότι εξακολουθούν να διακατέχονται από ένα άκρατο αναχωρητισμό και μια ανυπέρβλητη ηττοπάθεια για τις δυνατότητες του αγώνα (η στάση τους στην απεργία του Σεπτέμβρη 2013 ήταν αντικινηματική), που έφτασε μέχρι το ακραίο σημείο να συμπαρατάσσονται εδώ και καιρό στην ΟΛΜΕ με την ΔΑΚΕ και την ΠΑΣΚ σε προγράμματα αδράνειας και όχι δράσης. Η περιχαράκωσή του είναι μονομερώς προς τα αριστερά του: «αρκεί να ξεδοντιάσουμε ότι κινείται στα αριστερά μας και αμφισβητεί την ιδιοκτησία και το κομματικό μονοπώλιο».

Η Ενότητα Αντίστασης Ανατροπής δημιουργήθηκε το Δεκέμβρη του 2012 ως μια συνεργασία της Αγωνιστικής Παρέμβασης Πειραιά, των Αγωνιστικών Κινήσεων Εκπαιδευτικών Πειραιά και άλλων αγωνιστών συναδέλφων. Παρά το γεγονός ότι οι δύο παρατάξεις εκφράζονται διαφορετικά στα συνέδρια της ΟΛΜΕ, είμαστε αποφασισμένοι (υποστηρίζοντας βασικές κοινές προγραμματικές αρχές) να συνεχίσουμε τα κατακτημένα κοινά βήματα που έχουμε κάνει στην ΕΛΜΕ. Ως Ενότητα Αντίστασης Ανατροπής συμμετείχαμε ολόψυχα και πρωτοστατήσαμε στους αγώνες. Συμμετείχαμε μαχητικά στην πολυήμερη απεργία του Σεπτέμβρη '13 που αποτέλεσε κορυφαίο γεγονός καθώς και στη μάχη του κλάδου ενάντια στην αξιολόγηση.

Θα επιμεινουμε! Κόντρα στη μοιρολατρία του «δε γίνεται τίποτα», κόντρα στο ψαλίδισμα της απαίτησης για μια ανθρώπινη ζωή, κόντρα στη μετατροπή των σωματείων σε κυβερνητικούς νεροκουβαλητές και διεκδικητές μεριδίου στην πίτα της διοίκησης, να επαναφέρουμε με αγωνιστικό τρόπο τα αιτήματά μας:

Παλεύουμε για την ακύρωση της νέας συμφωνίας παράτασης των μνημονίων και όλων των νόμων που ψηφίστηκαν με του οποίους ανατράπηκαν δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών, τόσο στην εκπαίδευση όσο και γενικότερα, και με τα οποία υπονομεύτηκε περαιτέρω ο δημόσιος χαρακτήρας της εκπαίδευσης οξύνοντας τις κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανισότητες. Το Συνδικαλιστικό Κίνημα δεν πρέπει να υποταχθεί στη λογική του «εφικτού», όπως την αντιλαμβάνεται η νέα κυβέρνηση μέσα από την υποταγή στις επιταγές των κέντρων εξουσίας μέσα και έξω από τη χώρα.

Δε σταματάμε να αποκαλύπτουμε την απάτη που κρύβεται πίσω από διακηρύξεις εκείνες που μεταμφιέζουν την ΕΕ, το ΔΝΤ, τον ΟΟΣΑ και το ΝΑΤΟ, μετονομάζοντάς τους σε «ισότιμους εταίρους». Παλεύουμε για τη συγκρότηση ενός ισχυρού πανεργατικού - παλλαϊκού μετώπου αντίστασης και πάλης για να σπάσουν τα δεσμά με τις δυνάμεις του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού σε ΕΕ, το ΔΝΤ και το ΝΑΤΟ, ως όρο για να αποτινάξει οριστικά ο λαός μας τη βάρβαρη πολιτική των Μνημονίων που του επιβάλλονται.

- Να οργανώσουμε τον αγώνα, να συμβάλουμε στη ριζοσπαστική ανασυγκρότηση του σ.κ.
- Συνδικάτα ταξικά και αγωνιστικά - όχι κυβερνητικά και συνδιαχειριστικά.

Καμιά νέα συμφωνία παράτασης Δανειακής Σύμβασης – μνημονίων και επιτροπείας ΕΕ και ΔΝΤ

Διεκδικούμε:

1. Δημόσιο Δωρεάν Σχολείο για όλα τα παιδιά. Να καταργηθεί ο αντιδραστικός – αντεκπαιδευτικός νόμος για το «νέο» Λύκειο. Αγώνας ενάντια στους ταξικούς φραγμούς. Κάλυψη όλων των λειτουργικών αναγκών των σχολείων.
2. Πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς των εκπαιδευτικών. Δημόσια και δωρεάν κοινωνική ασφάλιση - περίθαλψη.
3. Κατάργηση όλου του πλαισίου για την αξιολόγηση. Όχι σε νέα αξιολόγηση με άλλο όνομα.
4. Να καταργηθεί όλο το αντιδραστικό πλαίσιο του πειθαρχικού δικαίου
5. Όλοι οι εκπαιδευτικοί μόνιμοι, με σταθερή εργασία. Κατάργηση όλων των μορφών ελαστικής εργασίας.
6. Κάλυψη των κενών στα σχολεία, με μαζικούς διορισμούς τώρα. Αναγνώριση όλης της προϋπηρεσίας των ελαστικά εργαζόμενων.
7. Άμεση επαναφορά του ωραρίου για όλους, στα προηγούμενα επίπεδα.
8. Να μειωθεί άμεσα ο αριθμός των μαθητών ανά τμήμα. Κανένα τμήμα με περισσότερους από 20 μαθητές.